

Arrest

nr. 332 249 van 4 september 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X,
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2025 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 juli 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, is in België geboren nadat haar ouders in België een eerste verzoek om internationale bescherming indienden op 12 maart 2020.

1.2. Voor deze internationale beschermingsverzoeken van haar ouders nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') op 3 november 2020 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. In zijn arrest van 11 mei 2021 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') dat de ouders van verzoekster niet worden erkend als vluchteling en dat hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

1.4. Op 12 april 2023 dienden verzoeksters ouders een volgend verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in haar naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

1.5. Voor deze volgende internationale beschermingsverzoeken van haar ouders nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') op 24 november 2023 de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat er geen nieuwe elementen werden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

1.6. Verzoekster diende op 7 februari 2025, vertegenwoordigd door haar voogd en vader, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De commissaris-generaal nam op 15 april 2025 de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Deze beslissing luidt:

"A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op [...] 2021 in Libramont-Chevigny (België). Jouw ouders P. E., G. E. (CGVS: [...]) en OV.nr.: [...]) en G. V., F. G. (CGVS: [...]) en OV.nr.: [...]) verblijven eveneens in België en hebben de Salvadoraanse nationaliteit.

Op 11 maart 2020 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hierin verklaarden ze dat zij in El Salvador problemen hebben gekend met leden van de bende 18. Jouw vader zou regelmatig zijn benaderd door leden van deze bende om hen te informeren wanneer de politie in de buurt was. Jouw vader zou steeds geweigerd hebben mee te werken. Op een zekere dag zou een zekere C., één van de bendeleden en tevens buurman van jouw vader, in dronken toestand geprobeerd hebben jouw vader aan te rijden met zijn auto. Jouw vader zou op het nippertje hebben kunnen ontsnappen en hierop zou C. ermee bedreigd hebben jouw vader te zullen vermoorden, waarna hij vier van zijn bendeleden optrommelde om wapens mee te brengen en jouw vader te doden. Jouw grootvader zou hierna de politie hebben opgebeld maar die gaven geen gehoor aan zijn vraag om hulp. Jouw vader zou vervolgens naar het huis van zijn tante gevlucht zijn toen de bendeleden niet langer voor zijn huis waren. Van hieruit zou hij vervolgens onder politie-escorte naar het huis van jouw grootmoeder gegaan zijn in Lourdes Colón. Vervolgens besloot jouw vader asiel aan te vragen in Chili aangezien zijn neef daar woont. In september 2018 kreeg jouw vader te horen dat ze in Chili op dat moment zijn asielaanvraag niet konden aanvaarden door de problemen in Venezuela. In december 2018 kreeg jouw vader telefoon van zijn vader. Deze laatste zei dat de bendeleden wisten dat jouw vader een klacht had ingediend en dat ze hem omwille hiervan wilden doden. Ook wisten ze dat jouw vader zich bij zijn moeder bevond in Lourdes Colón en dat hij een relatie had met F., jouw moeder. In december 2018 is jouw vader bij jouw moeder gaan wonen in Cuscatlán. Jouw vader trok in januari 2019 zijn asielaanvraag in Chili in omdat hij zo lang op een antwoord diende te wachten. In 2019 kenden jouw ouders verder geen problemen meer, maar in januari 2020 besloten jouw ouders toch de vlucht naar België voor te bereiden. Op 20 februari 2020 werd jouw moeder F. op de bus aangesproken door een bendelid. Hij toonde ook zijn wapen en zei dat hij wist dat jouw ouders in San Rafael Cerros woonden. Ook kende hij de naam van jouw moeder. Hij zei dat hij jouw ouders niet meer in het land wilde zien aangezien zij de klacht nooit hadden ingetrokken. Ook vroeg hij geld aan jouw moeder F. waarop zij hem 50 dollar gaf. Hierop diende jouw vader nogmaals een klacht in, maar omdat er op de bus geen camera's hingen en er geen getuigen waren, heeft de politie de klacht niet aanvaard. Jouw ouders verlieten El Salvador op 4 maart 2020 en kwamen de volgende dag in België aan. Op 11 maart 2020 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 3 november 2020 weigerde het CGVS jouw ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde problemen en de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst niet noopte tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Jouw ouders dienden beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 2 december 2020. Op 11 mei 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 12 april 2023 dienden jouw ouders een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 24 november 2023 niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen werden aangereikt die konden leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Op 9 januari 2025 werd het beroep dat ze tegen deze beslissing indienden verworpen door de RvV.

Op 7 februari 2025 dienden jouw ouders in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw vader verklaarde dat hij vreest dat je bij een terugkeer naar El Salvador mogelijkerwijze het slachtoffer zou kunnen worden van de criminele praktijken van de bendes die nog steeds actief zijn in El Salvador. Jouw vader vreest in het bijzonder dat jij als meisje het slachtoffer zou kunnen worden van een verkrachting of een ontvoering.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw vader de volgende documenten neer: een geboorteakte en een erkenningsakte vanwege jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw vader P. E. G. E. opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Jouw vader vreest dat jij bij een terugkeer naar El Salvador het slachtoffer zou kunnen worden van de criminele praktijken van de bendes die actief zijn in El Salvador. Meer in het bijzonder vreest hij dat jij het slachtoffer zou kunnen worden van praktijken als verkrachting of ontvoering (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 17-20). Blijkt evenwel dat jouw vader geen concrete indicaties in die zin heeft en dat hij hiermee enkel verwijst naar de algemene onveilige situatie in El Salvador, een land dat nog steeds geteisterd wordt door bendegeweld. Jouw vader toont hiermee evenwel geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. In de mate dat jouw vader verwijst naar de problemen die hijzelf en jouw moeder eerder hebben gehad in El Salvador, dient te worden opgemerkt dat hun verzoeken niet geloofwaardig werden geacht omdat hun verklaringen helemaal niet konden overtuigen. Dat u om deze reden dreigt vervolgd te worden, is dus geenszins aannemelijk.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Jouw vader verklaarde in dit verband bovendien uitdrukkelijk dat hij voor jou geen gevaar ziet om gedwongen te zullen worden gerekruteerd door de bendeleden omdat jij een meisje bent en meisjes niet in die zin worden gevisieerd door de bendeleden (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 18).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jouw vader neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zij bevestigen enkel wanneer je geboren bent en dat je vader je erkend heeft. Deze zaken staan hier niet ter discussie.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf \(cgvs.be\)](#) of [CGVS](#)), en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers**

from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij stelt vooreerst dat zij in België geboren is en hier volledig geïntegreerd. Vervolgens betoogt verzoekster dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met de huidige context van geweld en algemene onveiligheid in El Salvador. Zij wijst erop dat de gegevens van het CGVS niet meer zijn bijgewerkt sinds 30 november 2023 en het is dus belangrijk rekening te houden met wat er momenteel in het land gebeurt. Zij wenst te verwijzen naar een aantal artikels waaruit de alarmerende situatie in El Salvador blijkt en stelt deze in bijlage te voegen. Uit deze artikels blijkt volgens verzoekster dat de mensenrechten niet worden gerespecteerd en dat veel mensen sterven vanwege de noodtoestand en ten onrechte worden opgesloten. Verder zijn er ook berichten van massale sluitingen van scholen en gezondheidsdiensten. Er heerst volgens verzoekster een schoolcrisis. Vervolgens stelt verzoekster te willen verwijzen naar de landeninformatie waaruit volgens haar blijkt dat in El Salvador verschillende bendes actief zijn die goed georganiseerd zijn en grote invloed uitoefenen op de wijken waar ze controle hebben. Afpersing, (seksuele) geweldpleging en (gedwongen) rekrutering door bendes komen veel voor. Verzoekster stelt dat uit de landeninformatie een aantal potentiële risicoprofielen kunnen worden onderscheiden en dat ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden of met een specifiek profiel een verhoogde aandacht behoeven. Verzoekster citeert vervolgens uit Home Office, “Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs”, januari 2021 en benadrukt dat zij vreest gerekruteerd te worden door de bende. Zij citeert vervolgens uit Home Office, “Country Policy and Information Note El Salvador: Fear of gangs”, januari 2021 en uit Cedoca, COI Focus. “Salvador. Situation Sécuritaire” van 21 december 2023.

Zij besluit dat terugkeren naar El Salvador een ernstig risico zou betekenen voor haar fysieke integriteit zowel psychologisch en emotioneel en stelt dat zij in precare omstandigheden zal belanden, waar ze niet zoveel rechten zou kunnen hebben als hier in België.

Verzoekster vraagt haar te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming te verlenen en in meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS.

2.2. Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Kopie bestreden beslissing;

2 Artikels.

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc*-onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. Verzoekster diende op 7 februari 2025 een internationaal beschermingsverzoek in eigen naam in, nadat in de volgende verzoeken om internationale bescherming van haar ouders, die mede namens verzoekster werden ingediend op 12 april 2023 door de commissaris-generaal beslissingen niet-ontvankelijk verzoek werden genomen omdat geen nieuwe elementen werden aangebracht of feiten aan de orde waren die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking kwamen. Het beroep dat verzoeksters ouders hiertegen instelden werd door de Raad verworpen in zijn arrest nr. 319 642 van 9 januari 2025. De eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters ouders werden door de commissaris-generaal afgesloten met beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus van 3 november 2020 omdat geen geloof kon worden gehecht aan de ingeroepen vervolgingsfeiten, wat door de Raad werd bevestigd in zijn arrest van 2 december 2020.

Het is niet betwist dat de eerder door verzoeksters ouders ingediende volgende verzoeken om internationale bescherming moeten geacht worden mede namens de minderjarige verzoekster te zijn ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en dat hierover definitieve beslissingen zijn genomen.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “*de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.*”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.*” (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoekster eigen feiten aanhaalt volstaat niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek

rechtvaardigen. De Raad herinnert er anderzijds aan dat eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk “*nieuwe elementen*” of feiten hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

3.3. Omwille van haar zeer jeugdige leeftijd werd verzoeksters vader en voogd op het CGVS gehoord over het namens de minderjarige verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat voor verzoekster als begeleide minderjarige bijzondere procedurele noden werden vastgesteld en dat hiervoor steunmaatregelen werden verleend. Hierover wordt als volgt gemotiveerd: “*Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw vader P. E. G. E. opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*” Verzoekster betwist niet dat passende steunmaatregelen werden genomen om tegemoet te komen aan haar bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige.

3.4. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier, komt de Raad, in navolging van de bestreden beslissing, tot de vaststelling dat verzoekster geen eigen feiten aanvoert die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeksters vader voor zijn dochter de vrees uitte dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador als zij opgroeit het slachtoffer kan worden van ontvoering of verkrachting door een bende (NPO, punt 17). Daarnaast verklaart verzoeksters vader dat hij bij terugkeer in El Salvador kan geïdentificeerd worden door de bendeleden waarvoor hijzelf gevlucht is en dat zij daardoor ook verzoekster zouden kunnen viseren.

Uit de verklaringen van verzoeksters vader blijkt dat hij in wezen naar een algemeen en op dit ogenblik hypothetisch risico op geweldpleging zoals verkrachting of ontvoering door een bende in El Salvador verwijst.

De loutere mogelijkheid dat dergelijke feiten zich zouden kunnen voordoen als verzoekster ouder is kan niet volstaan om aannemelijk maakt dat verzoekster zelf vervolgd dreigt te worden in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar El Salvador. Dit moet concreet aannemelijk worden gemaakt en de algemene verwijzing naar een algemene situatie waarin geweld tegen vrouwen en meisjes door bendes voorkomt in El Salvador kan daartoe niet volstaan. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: “*Jouw vader vreest dat jij bij een terugkeer naar El Salvador het slachtoffer zou kunnen worden van de criminele praktijken van de bendes die actief zijn in El Salvador. Meer in het bijzonder vreest hij dat jij het slachtoffer zou kunnen worden van praktijken als verkrachting of ontvoering (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 17-20). Blijkt evenwel dat jouw vader geen concrete indicaties in die zin heeft en dat hij hiermee enkel verwijst naar de algemene onveilige situatie in El Salvador, een land dat nog steeds geteisterd wordt door bendege geweld. Jouw vader toont hiermee evenwel geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan.*” Verzoeksters betoog weet deze motieven niet te weerleggen. Dat zij in België geboren is en hier geïntegreerd zou zijn houdt geen verband met haar nood aan internationale bescherming in haar land van nationaliteit, El Salvador en kan dus geenszins als een eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Verder dient te worden vastgesteld dat waar verzoekster stelt dat de informatie van de commissaris-generaal niet geactualiseerd werd en zij verwijst naar een aantal verder niet gespecificeerd artikels die aan het verzoekschrift werden toegevoegd, deze artikels allen in het Spaans zijn opgesteld en niet vergezeld zijn van een vertaling naar het Nederlands. De Raad kan van de inhoud van deze artikels geen kennis nemen en weert deze uit de debatten in toepassing van artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad.

De Raad wijst erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. Het UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen de vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Het Anti-Foltercomité stelt in zijn rapport van december 2022 bezorgd te zijn over de hoge graad van huiselijk geweld en seksueel geweld in El Salvador en over de geval van verdwijning van vrouwen en femicide en de

seksuele uitbuiting van vrouwen door bendeleden (COI Focus, 21 december 2023, p. 20). Volgens Carnegie Endowment for International Peace vrezen vrouwen en meisjes na het invoeren van de noodtoestand eerder geweld vanwege de overheid, terwijl zij voordien vooral geweld door bendeleden vreesden. Volgens de NGO Crisotal in zijn rapport van mei 2023 brengt de noodtoestand gevallen van geweld tegen vrouwen met zich mee, zowel als familielid van een bendelid als in de gevangenissen wanneer vrouwen worden gearresteerd (*idem*). Vrouwelijke familieleden van gearresteerde bendeleden moeten instaan voor voeding en medicijnen en ouderenzorg wat een belangrijke impact heeft op hun leven en er is sprake van misbruik en seksuele intimidatie door leden van de politie en het leger.

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Uit de meest recente landeninformatie die ter beschikking staat van de Raad blijkt niet dat heden in El Salvador sprake is van groepsvervolging van vrouwen en jonge meisjes en dat een individuele beoordeling van beschermingsverzoeken door vrouwen en meisjes uit El Salvador niet langer noodzakelijk zou zijn.

Het loutere gegeven dat een verzoekster om internationale bescherming onder een bepaald profiel valt, volstaat op zich niet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekster om internationale bescherming, mag van verzoekster worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt. Verzoekster brengt echter geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van het feit dat zij een minderjarig (nog zeer jong) meisje is, zou worden geviséerd ingeval van terugkeer naar El Salvador.

Voor zover verzoekster nog citeert uit de COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*", 21 december 2023, waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, kan enkel worden vastgesteld dat zij zich ook hier beperkt tot een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot geweld tegen vrouwen. Zo hieruit kan blijken dat ondanks het feit dat de controle en macht van de bendes na de afkondiging van de noodtoestand sterk werd ingeperkt ten gunste van meer bewegingsvrijheid en een daling van het aantal moorden, ook tijdens de noodtoestand blijft bestaan, blijft verzoekster in gebreke concreet aannemelijk te maken dat zij zelf in geval van terugkeer in aanwezigheid van haar ouders, het slachtoffer dreigt te worden van dergelijk geweld. Hoewel geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador veel voorkomt, kan niet worden gesteld dat er sprake zou zijn van groepsvervolging van jonge meisjes of vrouwen en dat elk jong meisje in de leeftijdscategorie van verzoekster er onderworpen wordt aan daden van vervolging of dergelijke behandeling riskeert.

Het louter citeren van deze landeninformatie en de loutere bewering dat terugkeer een ernstig risico zou betekenen voor haar fysieke, psychologische en emotionele integriteit en dat zij in precaire omstandigheden zal belanden kan in deze niet volstaan om als een eigen feit te worden beschouwd dat een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigt.

Het loutere gegeven dat verzoekster een jong meisje is uit El Salvador kan niet als een eigen feit worden beschouwd dat een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigt in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeksters vader tijdens het persoonlijk onderhoud zich ook beriep op de vrees dat hij door de bendeleden waarmee hij voor zijn vertrek uit El Salvador verklaarde problemen te hebben gekend kan worden geïdentificeerd en dat zij in dat geval ook verzoekster zouden viseren, dient te worden vastgesteld dat het beschermingsverzoek gebaseerd is op vervolgingsfeiten die door haar ouders werden ingeroepen die door zowel de commissaris-generaal als de Raad in het kader van hun eerste en volgende beschermingsverzoeken ongeloofwaardig zijn bevonden. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht besloten dat het geenszins aannemelijk is dat verzoekster om deze reden vervolging riskeert. Bijgevolg kunnen de aangehaalde bedreigingen van haar ouders en de vrees dat zij als dochter van haar vader zal geviséerd worden door diens beweerde belagers in geval van terugkeer naar El Salvador niet als eigen feit worden beschouwd die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming in zijn hoofde rechtvaardigt.

In zoverre verzoekster zich ook beroept op de slechte socio-economische situatie waarin zij zou belanden in geval van terugkeer naar El Salvador wijst de Raad er op dat een algemene precaire socio-economische situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU

– waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Zo oordeelde het Hof dat het feit dat het risico op onmenselijke behandeling wegens een ernstige ziekte als gevolg van het ontbreken van de nodige gezondheidszorg in het land van herkomst in uitzonderlijke gevallen onder artikel 3 van het EVRM valt, niet betekent dat een derdelander die aan dergelijke ziekte lijdt op grond van de Kwalificatierichtlijn subsidiaire bescherming moet worden verleend. Uit artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/5 § 1 de omzetting in Belgisch recht vormt, volgt immers dat ernstige schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). Naar analogie en samen gelezen met de rechtspraak van het EHRM inzake de relevantie van socio-economische omstandigheden in asielzaken is vereist dat de precaire socio-economische situatie in het land van herkomst moet zijn veroorzaakt door het handelen of nalaten van een overheids- of niet-overheidsactor van vervolging, waardoor de verzoeker in een situatie van extreme armoede belandt die gepaard gaat met de onmogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, om in een onmenselijke over vernederende behandeling of bestraffing te resulteren. Verzoekster toont niet aan dat de socio-economische situatie in El Salvador het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten te handelen van een actor van vervolging of ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij door haar ouders niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Verzoekster maakt met dit algemene betoog evenmin aannemelijk dat zij in haar individuele omstandigheden in geval van terugkeer naar El Salvador samen met haar ouders in een situatie van extreme armoede zal belanden.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43). Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politioneel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Wat betreft het reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de COI Focus *“El Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence”* van 21 december 2023, na zorgvuldige lezing hiervan door de Raad overgenomen.

Uit deze landeninformatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten in het kader van de noodtoestand op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden hebben omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd.

De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, dan wel de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie in het verzoekschrift dateert van voor de vermelde COI Focus en de dezelfde COI Focus en verzoekster toont louter door het citeren hieruit niet aan dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken.

Gelet op de beschikbare landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking worden gesteld, kan de Raad enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het

geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door verzoekster bij het CGVS neergelegde documenten wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“De door jouw vader neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zij bevestigen enkel wanneer je geboren bent en dat je vader je erkend heeft. Deze zaken staan hier niet ter discussie.”* Deze pertinente motieven worden niet betwist door verzoekster en worden bijgevolg door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

Aangezien artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de nood aan internationale bescherming. Het door verzoekster aangevoerde middel dat betrekking heeft op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftientwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET